

MISLUKTE SYRINGEKNOPPEN.

In den winter en het zeer vroege voorjaar 1911 vertoonden bij onderscheidene kweekers de knoppen van syringen, met name die van de variëteit „Marie Legraye”, verschillende abnormale verschijnselen, welke ze voor het forceeren geheel ongeschikt maakten. Een aantal van die twijgjes met abnormaal ontwikkelde knoppen is op Plaat VII afgebeeld, zooals ze zich vertoonden in het begin van Februari j.l.

De knoppen der syringen waren ten gevolge van den uiterst slappen winter 1910--1911 veel te vroeg begonnen te werken. Sommige knoppen waren begin Februari reeds uitgelopen tot scheuten van 3 à 4 c.M. lengte. Dit is het geval met de twee eindknoppen van het takje, dat op Pl. VII het meest naar links is voorgesteld, en met één der knoppen van het daarop volgende takje. De knopschubben aan de zich aldus te vroeg ontwikkeld hebbende scheuten echter waren (zie de figuren) niet tot normale bladeren uitgroeid, maar hadden meer of min, soms geheel, den schubvorm behouden; ook had zich alleen het onderste stuk van het asgedeelte van den knop gestrekt, terwijl het bovenste gedeelte daarvan nog den knopvorm vertoonde. Deze knop, die dan boven op het te vroeg ontwikkelde scheutje zat, was uit den aard der zaak betrekkelijk klein; want van den knop, die oorspronkelijk dik was, was het onderste (buitenste) gedeelte afgegaan om zich tot het zooveen vermelde beschubde scheutje te ontwikkelen, zoodat alleen het bovenste (binnenste) gedeelte ervan overgebleven was. Soms had zich in dat overgeschoten gedeelte van den knop reeds duidelijk de aanleg van den bloemtros gevormd; maar soms was die knop zelf doodgegaan en had zich vlak daaronder, op het te vroeg gevormde scheutje, een tweetal nieuwe knoppen gevormd.

Andere knoppen waren niet zóó vroeg begonnen, zich te ontwikkelen, maar toch veel te vroeg. Zij waren reeds in 't begin van Februari sterk gezwollen, zonder evenwel tot scheuten te zijn uitgroeid; en reeds toen werd ook bij deze knoppen de bloemtros duidelijk zichtbaar. Deze knoppen, welke overigens voor 't meerendeel vrij gezond uitzagen, vertoonden aan de buitenste schubben bruine, doode gedeelten, welke soms alleen den top der schubben innamen, soms zich verder naar beneden toe uitstrekten. Eenige knoppen echter waren geheel bruin en dood. Syringeknoppen, geheel bruin of met bruine plekken, ziet men in de drie rechtsche figuren van Plaat VII afgebeeld.

Terwijl de syringen van de variëteit „Marie Legraye” de bovenvermelde abnormaliteiten vertoonden, waren bij „Charles X” en bij vele andere verscheidenheden van syringen in Februari alle knoppen geheel normaal, nog niet gezwollen, en de buitenste schubben vertoonden eene gezond bruine, glimmende kleur.

Marie Legraye ontwikkelt zich vroeger dan Charles X en dan de meeste andere syringevariëteiten. En zoo zijn dan van eerstvermelde, reeds onder gewone omstandigheden vroeg zich ontwikkelende soort de knoppen bij het aanhoudend betrekkelijk abnormaal warme weer, reeds in den winter of waarschijnlijk reeds in het najaar begonnen te werken en in meerdere of mindere mate uit te loopen; maar het ligt voor de hand dat zij in het daarvoor volstrekt niet aangewezen jaargetijde zich eenigszins abnormaal ontwikkelden, terwijl in de tweede helft van Januari de zich reeds ontwikkelende knoppen of de daaruit ontstaande twijgjes door nachtvorsten in meerdere of mindere mate beschadigd of zelfs gedood werden.

Wageningen, Augustus 1911.

J. RITZEMA BOS.